

DE CURACAOSCHE COURANT.

Deel XLVII.

ZATURDAG den 24sten SEPTEMBER 1859.

No. 36.

Uit Nederlandsche Couranten tot 30 Augustus jl.

'sGRAVENHAGE, 26 Aug. Naar men verneemt, wordt Z. M. de Koning den 13 Sept. uit Wiesbaden in deze residentie terug verwacht.

— Men verneemt, dat H. M. de Koningin zich den 5 Sept. met Prins Alexander naar Stuttgart zal begeven.

Z. M. heeft met ingang van den 1 September, bevestigd tot luitenant te zee der 2de klasse, de adelborsten der 1ste kl.: J. H. Ben- them Reddingius, L. J. E. Hajenius, A. J. Thurkoy, J. W. Visser, F. H. van der Kopp, C. E. Uhlenbeck, C. ten Bosch, J. Ischrys Moens, C. C. Vermeer, J. J. Engelvaart, C. Schuylenburg, J. J. le Fèvre de Montigny, Jhr. T. E. de Brauw, G. M. Schourman, C. J. Marinkelle, A. J. Willekens, H. H. Broers, H. B. van Daalen, C. de Klipper, O. A. Nissen, J. M. H. Berroet, K. A. Stakman Bossa, P. E. Winkelman, G. J. W. Hooghwindel, J. P. Merfies, L. D. A. Fosteijn en J. D. Hooglandt.

Z. M. heeft benoemd by het wapen der infanterie, tot 1ste luit. (naar ouderdom van rang), de 2de luit. W. F. Bojen en C. C. N. Buer, tydelyk gedetacheerd by de landmagt in West-Indië, by het wapen der artillerie, tot 1ste luit. (naar ouderdom van rang), de 2de luit. G. F. W. Beret, H. W. van Haeckel en J. Badon Ghyben, tydelyk gedetacheerd, de eerstgemelde by het leg. in Oost-Indië, de twee laatstgenoemde by de landmagt in West-Indië.

Z. M. de Koning heeft besloten, dat voortaan door hem geene gouden medailles voor 36jarige dienst meer zullen worden uitgereikt, aithoofde van het groot aantal adressen aan Z. M. gericht door personen, die de militaire dienst reeds verlaten hebben; zoodat voortaan die medaille alleen zal worden geschouwen aan de rechthebbenden, die nog in actieve dienst zyn.

De Minister van Oorlog heeft aan de chefs der infanterie-corpas een circulaire gerigt, handelende dat er voore onderofficieren en korporals van gemeld wapen weder gelegenheid bestaat, om met een nieuwe verbintenis by het O. I. leger overgeplaatst te worden.

Van Plymouth wordt van 21 Aug. geschreven: Gisteren morgen arriveerde alhier het Ned. oorlogsfregat Admiraal van Wassenaar, onder bevel van den kapitein ter zee Jhr. M. J. E. de Vayns van Brakell, van het Nieuwe Diep, bestemd naar Lisabon.

In het laatst der maand September zal het oorlogstoomfregat Vice Admiraal Broussin, met 200 mariniere en 3 a 400 mans-troepen van het Nieuwediep naar Batavia vertrekken.

In verband met de gebeurtenissen in Oost-Indië vermelden wy, dat de regering besloten heeft de stoomschepen Vice-Admiraal Koopman, Citadel van Antwerpen, Rainier Claessens en het Loo en de korvet Juno binnen kort naar Indië te zenden. De werving voor de koloniale landmagt, voor welke ook weder de uit de Napoleische dienst tredende Zwitsersche jeuging schijnt te bestaan, stelt de regering ook weder dit jaar in staat een voldoende aantal troepen naar Java te zenden. Het voornemen moet zelfs bestaan, om zich, by ruimer toelooft, niet te houden binnen de grenzen van een voor gewone omstandigheden berekend compleet, maar de gedurig zonder ophief plaats hebbende verzending van detachementen suppletie-troepen nog te vermeerderen. Uit een en ander mag worden afgeleid, dat de regering wakt en handelt om de zee- en landmagt in Nederl. Indië op de hoogte te houden, ten einde aan hare gewichtige roeping te blijven voldoen.

De *Courier de la Meuse* meldt het volgende: Men zal zich herinneren, dat in de zo-

mervergadering der Staten-Generaal een voorstel van den Koninklyk gedaan, strekkende om de provincie Limburg van hare verplichtingen jegens den Duitschen bond te onthouden. Thans vernemen wy, dat het gouvernement heeft geantwoord, dat het zich niet die aanhtegenschap bezig houdt en naarede tydigheid onderzoek doet, om tot een vopr Limburg gewenschte oplossing dezer kwestie te geraken.

Uit de berigten in sommige dagbladen zou men onderstellen, dat er waarschijnlijk bestaat, dat men spoedig dit Nederland naar Oost-Indische bezittingen zal kunnen oepsch, dit is evenwel niet juist en wellicht kunnen er nog jaren voorbygaan, alvorens dit kan geschieden. Van Nederland uit kan men thans reeds door Turkye, over Gallipoli en Chios naar het eiland Candia telegraferen. Tusschen Candia en Alexandrie is het leggen van een telegraafkabel onlangs voor de tweede maal mislukt. Van Alexandrie kan gezegd worden over Suez naar Aden, maar van Aden naar Britsch-Indië moet nog een telegraafkabel worden gelegd. Door Britsch-Indië moeten de berigten naar Java over Calcutta naar Singapore, maar van Calcutta tot Singapore zyn tot nu toe slechts enkele sporen van telegrafen. Het maken der lynen aldaar is zeer moeijelyk, omdat de inwoners niet aan Engeland onderworpen zyn, zomtyt het leggen van telegraafkabels kostbaar en gevaarlyk is. Men ziet dus dat, al komt de telegrafische gemeenschap tusschen Batavia en Singapore tot stand, er eerst een middel moet worden gevonden, om de verbinding met goed succes van Candia naar Alexandrie en van Aden naar Hindostan te leggen; deze twee kabels gelooven wy evenwel, dat binnen eenige maanden zullen gelegd worden; maar dan blijft nog over de verbinding van Calcutta met Singapore, hetgeen nog lang tot de vrome wenschen kan behooren. Als zulks te lang duurt, zou het beste middel, om ons vaderland met Java te verbinden, dan wellicht zyn, om van Java naar Ceylon een telegraafkabel te leggen.

BATAVIA, 7 July. De zaken van Bandjermassing krygen een beter aanzien; de opstandelingen hebben de vlugt genomen en de rust is op het grondgebied van het gouvernement hersteld.

Wyders luiden de berigten, in de Noorder-districten ontvangen, dat de Koningin van Boni lydt aan vlaggen van krankzinnigheid, waaraan zy ook vroeger zou onderhevig geweest zyn, en dat alsnog op de benoeming van eenen hoofdvorst van Wadjo zou worden gewacht, om met de vrienden van Boni te overleggen, wat verder te doen stond. Intusschen schynt de tusschenkomst der vreemde Oetbesche vorsten in Boni wejnig byval meer te vinden, daar het volk zich tegen de aanrandingen van hunne volgelingen niet veilig acht.

Thans speelt nog in Boni de hoofdrol Aroe Oedjoeng, maar, hoe oorlogszuchtig deze krygsgroute vroeger gestemd was, schynt hy in te zien, dat hy den oorlog niet met de geringste kans van welslagen tegen het gouvernement kan volhouden; althans, zoo een niet onaanzienlyk ingezetene der Noorder-districten, die aanverwant is in Boni heeft en dat land onlangs bezocht, als wanneer hy met de voorname groeten, ook met Aroe Oedjoeng in aanspraak kwam, niet geheel en al in synen verklaringen de waarheid heeft te kort gedaan, dan zou Aroe Oedjoeng dien berigtgever hebben verzocht zyns tusschenkomst te verleen, om de zaken met het gouvernement te schikken.

Ook volgens eenen anderen berigtgever zou Aroe Oedjoeng de zaken van Boni aan den vorst van Saping hebben overgegeven, en ook deze zou gaarne den vrede hersteld zien; maar wenschen, dat alvorens gezanten naar Makassar te zenden, het fort Badjo werd ontruimd.

De vyf zal seeren, welke waarde aan deze mededeelingen te hechten is.

De toestand van Boni moet overigens elendig en een groot gedeelte der bevolking den oorlog zeer moede zyn.

Den 2 July arriveerde te Batavia van Rotterdam het Nederlandsche schip President van der Vliet, van boord hebbende een detachement suppletie-troepen, sterk 126 onderofficieren en manschappen, onder bevel van den luitenant van zee naar Nederland terugteverenden kapitein infanterie Wiggers van Kerckhove, als gezelschers de 2de luit. der art. D. Jhr. A. CaPonsse en de offic. van gez. 3de kl. Miouletan van der Velde. Betreffe tegen het getrek van dit schip uit Nederland werd den detachements kommandant door een soldaat het bestaan berigt van een complot, hetwelk ten doel had, het vaartuig af te loopen, waarmede naar Amerika te gaan. De kommandant handelde zeer wyselyk rænjige onderofficieren kregen geheim bevel, om te wachten de hoofdaanleggers op te sporen, en deze hebben zich zoo wyl van den hun ongedragen laat gekweten, dat valdra zes der vermoedelyke balhalmels gearreest werden. Deze allen Belgen, zyn tot hunne aankomst te Batavia, in de boedjes gezet, en door een gewapend detachement van boord gehaald en naar de gevangenis gebragt. Gedurende de verdere reis was er strenge opzigtzaam, maar men heeft geengerblyf over de troepen te klagen gehad, en de bevoeding en voeding lieten niets te wenzen over.

— De Graaf de Morny heeft zich in twee aanspraak aan den algemeenen raad van Pay de Dome gunstig uitgelaten over de handhaving van den vrede en de volgende woorden gebezigd: "De tegenwoordige generamen hebben iets anders te doen dan het verledene te wreken, en men zou moeten wyfeles aan de woorden des Keizers, als men wilde gelooven, dat hy in staat zou zyn, om een inval in Engeland seer te bereiden." Hetgeen echter in het efrase gedeelte van die rede voorkomt, luidt minder gunstig omtrent Engeland. De graaf de Morny verklaart zich als behalve te vreden met de houding van dezen pabuur; hy klaagt over de dagbladsartikelen, de redevoeringen in het parlement ende rapponingen, welke hy als de uitvloeiingen van een vyandigen geest beschouwt. Hy klaagt verder over de leugenaachtige uitleggingen, welke door de Engelsche pers aan de zamenkomst der beide Keizers te Villafranca zyn gegeven, en die haar vernederen tot een lage theater-intrigue; hy verwyt eindelijk aan de Engelsche staatslieden dat zy de schuld moeten dragen van den Italiaanschen oorlog, daar deze niet zou uitgebarsten zyn, wanneer zy vroeger dezelfde belangstelling voor Italië betoond hadden, welke zy thans, na den vrede van Villafranca aan den dag leggen.

— De groote maatregelen, heraan in het belang van den vrede, zullen valdra ten uitvoer worden gelegd. De 100 miljoen fra, toegestaan voor het droogleggen van landen, zullen reeds den 15 Sept. in handen der landbouwers worden gesteld. Wyders verneemt men dat de raad van state, ofschoon de wettie is begonnen, vijf zittingen des weks houdt, om de wetsontwerpen in gereedheid te brengen, welke moeten atrekken tot verbetering van den landbouw en de ryverheid des lands.

— Meer dan ooit houdt men zich in de officiale kringen te Parys overtuigd dat de conferentie te Zurich hare taak ten algemeenen genoeg zal hebben volbragt in de eerste dagen van de maand September. Reeds zou de heer de Bourquaney hebben geschreven, dat men hem tegen 5 of 7 September te Blois kon verwachten. Het wordt al zeer gewaand, dat het vraagstuk der hertogdomen later zal worden behandeld, hatzy tusschen

